

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 57/2026
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Петровића, поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Смедереву Кж1 88/25 од 06.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Петровића, поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Смедереву Кж1 88/25 од 06.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву К 50/24 од 14.03.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године и 10 (десет) месеци, коју ће издржати по правноснажности пресуде, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 05.06.2023. године до 31.07.2023. године.

Према окривљеном је на основу одредбе члана 89а Кривичног законика изречена мера безбедности забране приближавања на удаљености до 50 метара и комуникације са оштећеним ББ, у трајању од 3 (три) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим што се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка насталих пред судом износ од 24.400,00 динара и пред ОЈТ у Смедереву износ од 23.542,00 динара, те оштећеном на име трошкова кривичног поступка износ од 151.312,50 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Кж1 88/25 од 06.11.2025. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Горана Петровића и пресуда Основног суда у Смедереву К 50/24 од 14.03.2025. године је потврђена.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Смедереву Кж1 88/25 од 06.11.2025. године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног

АА, адвокат Горан Петровић, због повреда одредби чланова 447. став 2. и 511. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине у целини побијану пресуду и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП) окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле ограничено је право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости у погледу разлога због којих могу поднети овај ванредни правни лек и то таксативним набрајањем повреда које су учињене у првостепеном поступку и поступку пред апелационим односно другостепеним судом и то због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1) члана 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног истиче повреде чланова 511. став 1. и 447. став 2. ЗКП, наводећи да је другостепени суд, сходно наведеним одредбама имао обавезу да окривљеног и његовог браниоца обавести о седници већа, с обзиром да је окривљени правноснажном пресудом осуђен на казну затвора, што је бранилац захтевао у жалби изјављеној против првостепене пресуде.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке суда и поступка који је претходио њеном доношењу, и то таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда чланова 511. став 1. и 447. став 2. ЗКП, то је Врховни суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Бојана Пауновић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић